

WYMAGANIA EDUKACYJNE NIEZBĘDNE DO OTRZYMANIA PRZEZ UCZNIA

POSZCZEGÓLNYCH ŚRÓDROCZNYCH I ROCZNYCH

OCEN KLASYFIKACYJNYCH

Z PLASTYKI DLA KLASY VI

Wymagania na ocenę śródroczną dotyczą działów: I – III.

Wymagania na ocenę roczną dotyczą wszystkich działów.

Uczeń ubiegający się o daną ocenę spełnia również wymagania na oceny niższe

Uczeń na plastyce oceniany jest przede wszystkim za wysiłek wkładany w działania artystyczne, aktywną postawę na zajęciach oraz przewyższanie trudności				
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
Uczeń ma duże braki w wiadomościach i umiejętnościach, popełnia liczne błędy, podejmuje próby samodzielnej pracy twórczej, prace plastyczne wykonuje niestarannie, w sposób uproszczony i schematyczny	Uczeń posiada podstawowe wiadomości i umiejętności, popełnia błędy, prace plastyczne cechuje niewielki stopień oryginalności i staranności	Uczeń posiada najważniejsze wiadomości i umiejętności, popełnia nieliczne błędy, prace plastyczne wykonuje w miarę starannie stosując w nich poznanej wiedzy teoretycznej	Uczeń wykazuje się pełną wiedzą i umiejętnościami, wykonuje prace plastyczne poprawnie, estetycznie i twórczo, stosując w nich wszystkie poznane wiadomości	Uczeń stosuje szczegółową wiedzę i umiejętności w zadaniach trudnych, nietypowych i złożonych, wykonuje prace plastyczne oryginalnie i pomysłowo, poszukuje własnego sposobu wyrazu artystycznego
Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra	Ocena celująca
I. O grafice				
Uczeń: - rozpoznaje grafikę jako dziedzinę twórczości artystycznej - zna pojęcia: matryca, rylec, druk wklęsły, druk wypukły - wymienia nazwy niektórych prac	Uczeń: - określa źródła powstawania i cechy grafiki jako dziedziny sztuki - określa cechy druku wypukłego, wklęsłego i płaskiego - rozpoznaje, jakimi technikami graficznymi zostały wykonane	Uczeń: - wymienia rodzaje grafiki ze względu na rodzaj matrycy - opisuje specyfikę wykonywania akwaforty jako trawionej techniki	Uczeń: - rozumie znaczenie oryginału w grafice, określa liczbę oryginalnych dzieł wykonanych z jednej matrycy - porównuje rodzaje matryc, sposób tworzenia	Uczeń: - określa precyzyjnie różne źródła powstawania grafiki jako dziedziny sztuki i jej związki z innymi dziedzinami plastyki - rozpoznaje dzieła graficzne wykonane różnymi technikami na

<p>graficznych w zależności od rodzaju matryc - wykonuje prostą grafikę w technice druku wypukłego z wykorzystaniem stempli</p>	<p>oglądane dzieła - rozumie znaczenie dwuetapowego procesu twórczego (tworzenie matrycy i odbitki), - wykonuje kilkuelementową kompozycję graficzną o niewielkiej liczbie elementów</p>	<p>druku wklęsłego - opisuje dzieło grafiki artystycznej na podstawie wybranej reprodukcji i wyraża własną opinię na jej temat - samodzielnie przygotowuje matrycę, wykorzystuje w działaniach plastycznych technikę druku wklęsłego lub wypukłego</p>	<p>odbitki, narzędzia, wygląd kresek, sposób tworzenia plam na płycie i odbitce - tworzy z pamięci kompozycję techniką druku wypukłego z materiałów o zróżnicowanej fakturze</p>	<p>podstawie występujących w nich kresek i plam - dokładnie, ciekawie opisuje dzieła graficzne wykonane techniką druku wklęsłego (wygląd kresek, sposób tworzenia plam, kompozycję) oraz druku płaskiego, przede wszystkim litografii - wykazuje się kreatywnością i wyobraźnią podczas wykonywania odbitki w druku wypukłym z materiałów o dużym zróżnicowaniu i ciekawej fakturze</p>
<p>II. O świetle w dziele sztuki</p>				
<p>Uczeń: - określa pojęcie walor, plamy walorowe i nasycenie barwy - rozpoznaje walory różnych barw - stosuje w działaniach plastycznych plamy o odmiennym charakterze (np.: o miękkich i ostrych krawędziach) - wie, co to jest światłocien - obserwuje i rysuje kształt prostego przedmiotu oraz podejmuje próbę zastosowania zróżnicowań światłocieniowych - określa orientacyjnie znaczenie faktury i światłocienia w rzeźbie i płaskorzeźbie o zróżnicowanej formie</p>	<p>Uczeń: - wie, co to jest walor i na czym polega lawowanie - określa charakter wybranych plam (np.: pod względem ich krawędzi i powierzchni) - tworzy plamy walorowe głównie przez zagęszczanie krótkich linii - wie, jaka jest rola światłocienia w rysunku i malarstwie - obserwuje i rysuje oświetlone jednobarwne formy trójwymiarowe - zauważa wpływ światła na pogłębianie różnic walorowych w kształtowaniu bryły</p>	<p>Uczeń: - stosuje w działaniach plastycznych plamy walorowe, wykorzystując różne narzędzia i podłoża - wyjaśnia, w jaki sposób ukazać światłocien w rysunku i malarstwie - stosuje światłocien w pracach plastycznych - wyjaśnia, w jaki sposób uzyskać cień rzucany przez przedmiot - omawia wybraną rzeźbę lub płaskorzeźbę, w której charakter bryły wydobywany jest przez światło</p>	<p>Uczeń: - wyjaśnia różnicę między walorem w rysunku i w malarstwie - wyjaśnia zależność waloru od jasności barw i natężenia światła - stosuje walor w działaniach plastycznych odpowiednio do tematu i charakteru pracy - prawidłowo stosuje technikę lawowania w działaniach plastycznych - stosuje plamy walorowe w celu ukazania w rysunku światłocienia na przedmiotach - przedstawia w rysunku cień rzucany przez przedmiot - omawia wybrane dzieła sztuki pod kątem</p>	<p>Uczeń: - twórczo stosuje walor w działaniach plastycznych - omawia wybraną reprodukcję dzieła pod kątem zastosowania zróżnicowań walorowych - prawidłowo przedstawia w rysunku cień przedmiotu w zależności od kierunku padania światła i odległości przedmiotu od źródła światła - omawia na wybranych reprodukcjach sposób ukazania światłocienia i określa pełnioną przez niego funkcję - wyjaśnia, jaki czynnik oprócz kształtu bryły ma największy wpływ na wygląd rzeźby</p>

			zastosowanego światłocienia - omawia kilka rzeźb o zróżnicowanych tematach z różnych materiałów, w których charakter bryły jest wydobywany przez światło	
III. O przestrzeni w obrazie				
Uczeń: - określa pojęcie przestrzenności - omawia na prostych przykładach niektóre zasady poznanych sposobów przedstawiania przestrzeni na płaszczyźnie - podejmuje próby zastosowania iluzji przestrzeni w kompozycji płaskiej	Uczeń: - wie, na czym polega stosowanie perspektywy - rozróżnia sposoby uzyskania iluzji przestrzeni w kompozycjach płaskich - podaje najważniejsze cechy wybranych perspektyw malarskich - wykonuje rysunek z zastosowaniem wybranej perspektywy	Uczeń: - charakteryzuje i rozróżnia sposoby uzyskania iluzji przestrzeni w kompozycjach płaskich, rozpoznaje rodzaje perspektyw (w tym m. in.: rzędowa, kulisowa, aksonometryczna, barwna, powietrzna, zbieżna) - tłumaczy, na czym polega perspektywa przedstawiona w obrazie - wykorzystuje w płaskiej pracy plastycznej sposoby ukazania trójwymiarowości	Uczeń: - rozpoznaje i świadomie stosuje światłocień, jako sposób uzyskania iluzji przestrzeni - podejmuje działanie plastyczne z wyobraźni i z natury, skoncentrowane wokół problematyki iluzji przestrzeni - umiejętnie wykorzystuje różne rodzaje perspektywy w celu ukazania złudzenia przestrzeni na płaszczyźnie	Uczeń: - wykazuje dobrą znajomość najstarszych sposobów przedstawiania przestrzeni w obrazach, ich znaczenia dla ukazywania trójwymiarowości świata na płaszczyźnie - określa, jakie nowe możliwości dała artystom perspektywa linearna - omawia różnice między wybranymi rodzajami perspektyw - w kreatywnym działaniu plastycznym z wyobraźni i z natury, bardzo dobrze ukazuje głębię w obrazie
IV. Zainspiruj się przeszłością				
Uczeń: - określa, czym jest epoka nowożytna - wskazuje na osi czasu epoki w sztuce nowożytnej	Uczeń: - określa ramy czasowe sztuki antycznej, średniowiecznej i nowożytnej	Uczeń: - określa dokładnie epoki i okresy w sztuce nowożytnej	Uczeń: - określa kolejność, czas trwania poszczególnych epok w sztuce	Uczeń: - dokładnie określa wybrane formy, tematy i dzieła na podstawie przypomnienia wybranych dzieł antycznych, średniowiecznych, współczesnych - zauważa cechy wspólne i odrębne dzieł wybranych epok m.in.

				obserwuje i wskazuje przemiany ideału piękna poznanych wcześniej epok
V. Porządek czy żywioł?				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienia podstawowe cechy sztuki renesansowej - rozróżnia dzieła statyczne w malarstwie, rzeźbie i architekturze - tworzy kredkami prosty rysunek projekt renesansowej kamieniczki - wymienia niektóre cechy kompozycji dynamicznej w malarstwie, rzeźbie 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa cechy sztuki renesansowej - określa cechy kompozycji statycznej w malarstwie, rzeźbie i architekturze - tworzy kredkami barwny rysunek fragmentu starego rynku inspirowanego założeniami renesansowymi - określa cechy kompozycji dynamicznych na przykładzie malarskich, rzeźbiarskich dzieł barokowych, 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje dzieła w rzeźbie i architekturze - określa tematykę i cechy kompozycji renesansowych dzieł malarskich i rzeźbiarskich wybranych twórców - tworzy rysunkowy, barwny plan rynku inspirowany założeniami renesansowymi - wskazuje cechy kompozycji dynamicznych na przykładzie malarskich, rzeźbiarskich dzieł barokowych, późniejszych, współczesnych oraz dzieł innych dziedzin sztuki 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokładnie określa cechy, charakter sztuki renesansowej jako ponownego odkrycia, kontynuacji i rozwinięcia sztuki antycznej - bardzo dobrze zna cechy renesansowych kompozycji malarskich, rzeźbiarskich i architektonicznych - wymienia wybitnych twórców włoskiego renesansu - tworzy rysunkowy, ciekawy plan starego rynku inspirowanego założeniami renesansowymi - precyzyjnie określa cechy kompozycji dynamicznej w malarstwie, rzeźbie, wskazuje środki plastyczne służące do uzyskiwania wrażenia ruchu, zmienności, dynamiki w kompozycji 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - odkrywa, rozumie znaczenie istotnych cech dzieł renesansowych m.in. harmonii, spokoju, umiaru, idealizacji jako bogatego źródła inspiracji twórców współczesnych - określa środki plastyczne wykorzystywane w renesansowych kompozycjach malarskich, rzeźbiarskich, założen urbanistycznych - wie, gdzie w Polsce znajdują się wybitne przykłady sztuki renesansu - tworzy oryginalny, plan miasta inspirowanego założeniami urbanistycznymi miasta Zamościa - wyjaśnia, co pozwala pokazać ruch poprzez porównanie z niektórymi środkami wykorzystywanymi do przedstawiania spokoju, statyki na przykładach wybranych elementów kompozycji dekoracji rzeźbiarskich, wnętrz budowli, fasad budowli
VI. Kim jest artysta?				
<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa orientacyjną rolę i zadania artysty oraz wskazuje znaczenie obserwacji, inspirowania się naturą i 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wyjaśnia rolę artysty jako kreatora dzieł stanowiących iluzyjne uzupełnienie rzeczywistości 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa rolę i zadania artysty oraz wskazuje znaczenie obserwacji, inspirowania się naturą i 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - opisuje rolę artysty – twórcy współczesnego dzieła, w którym ten bada wybrane zasady 	<p>Uczeń:</p> <ul style="list-style-type: none"> - określa zmieniającą się rolę artysty jako obserwatora natury w wybranych okresach w historii sztuki oraz współcześnie, jako

<p>badania jej zasad podczas tworzenia na przykładzie wybranego dzieła poznanego artysty - tworzy techniką wycinanki prostą kompozycję abstrakcyjną z losowo rozrzuconych figur</p>	<p>- wymienia cechy malarstwa iluzjonistycznego - tworzy techniką wycinanki kompozycję abstrakcyjną z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy</p>	<p>badania jej zasad podczas tworzenia na przykładzie wybranego dzieła poznanego artysty renesansowego, barokowego, XIX w. i współczesnych - tworzy techniką wycinanki ciekawą kompozycję abstrakcyjną z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy</p>	<p>- tworzy w technice wycinanki barwną złożoną kompozycję abstrakcyjną z wybranych kształtów zakomponowanych losowo</p>	<p>wnikliwego badacza zjawisk, zasad rządzących wybranymi zdarzeniami prowadzącymi do stworzenia abstrakcyjnego obrazu lub akcji - tworzy techniką wycinanki oryginalną kompozycję abstrakcyjną powstającą z wybranych figur zakomponowanych w sposób losowy, dokładnie planuje etapy wykonania pracy</p>
<p>VII. Sztuka na wyciągnięcie ręki</p>				
<p>Uczeń: - definiuje pojęcie: motyw zdobniczy i ornament - wymienia niektóre rodzaje ornamentów - rysuje prosty projekt ornamentu roślinnego wykorzystując szablon - rozumie znaczenie dawnej mody jako źródła inspiracji dla współczesnych projektantów</p>	<p>Uczeń: - opisuje związki ornamentów z niektórymi dziedzinami sztuki i technikami plastycznymi (ornamenty rzeźbione, malowane, haftowane) - wykorzystuje samodzielnie wymyślony prosty ornament roślinny w projektowaniu tkaniny (prosta kompozycja rytmiczna, otwarta) - opisuje krótko, jak zmieniła się moda od XVI do XIX wieku</p>	<p>Uczeń: - wskazuje związek ornamentu z kompozycją rytmiczną i otwartą - wykorzystuje wykonany ornament geometryczny z w projektowaniu tkaniny (prosta kompozycja rytmiczna, otwarta) - rozumie związek mody, strojów jako jednej z form sztuki użytkowej ze stylem panującym w sztuce</p>	<p>Uczeń: - określa znaczenie prostych form naturalnych jako źródła inspiracji do tworzenia różnorodnych ornamentów - projektuje własny złożony ornament w wybranej kompozycji - określa estetyczną i społeczną funkcję i znaczenie stroju na wybranych przykładach dawnej mody kobiecej i męskiej</p>	<p>Uczeń: - wyjaśnia znaczenie wykorzystywania we wzornictwie i projektowaniu ornamentów ludów pierwotnych innych kultur, rodzimej sztuki ludowej - wykorzystuje własny oryginalny ornament geometryczny, roślinny, zwierzęcy w projektowaniu tkaniny jako złożonej dowolnej kompozycji - wykonuje matrycę wykonanego ornamentu - określa i rozumie estetyczną, społeczną funkcję i znaczenie stroju na wybranych przykładach dawnej mody kobiecej i męskiej, (odzwierciedlanie pozycji społecznej w formie i atrybutach stroju)</p>